

გალობა აღმაგალოთ

გეგმითა ვიზეიმებ, ვიღხინებ და ვიგალობებ,
ქრისფეს მაღით გავიმარჯვებ, ბოროფებას დავამარცხებ.
იუბილით გავიხარებ, მამაღმერთსა გულით ვაქებ,
მუშაობით, ქრისფესათვის ხაქართველოს მოვამზადებ.

მაღლხა და წყალგახასა მამაღმერთი უხვად აძლევს,
ყოველ კაბხა თავმდაბალხა, ციურ ნიჭით მის გულს ავხებს.
ყველა ქრისფეს მოყვარულხა - გონებას და ხიბრძნეს აძლევს,
რომლითაცა გნელ მაღებას, მჭრელი ხიჭყვით დაამარცხებს.

ამიხათვის მიხარია, ღვთის ხინათლით ვიარები,
არა ჩემი ვაჟუაცობით, ანდა ვარგი ხაქმეებით;
მდიდარია ქრისფე ღმერთი, უხვადა აქვს ცის განძები,
გულებვადა ღებულობენ აღაღ გულით მაძებრები.

მაღლითა და ხიყვარულით მამაღმერთი მდიდარია,
ნეცარება ყოველ კაბხა, ვინც მისი გბით იარება.
ქრისფეს მხხვერპლი გოლგოთაზე ყველასათვის ზიარია,
ვინაც იოხოვს შებრალებას, მისოვის არის მდინარება.

უფალ ქრისფეს ვიხსენიებ ქებითა და ღიღებითა,
ვინც ხიბოცხლე მომანიჭა თავის ხისხლის გაღებითა.
მომამაღლა ცის ხივრცხმდე ხიბნელიდან აყვანითა,
მან შემმოსა ხამოხელით, კაშკაშა და ბრწყინვალით.

მამაღმერთის ხიყვარულით დავკვდები და გავიხარებ,
ცის შემქმნელი და მიწისა, რომელგებ მე ღავიარებ;
შუამავლობას ვიწევი, ამითაც კი გავიხარებ,
აღამიანს მივუთოებ, ქრისფეს ხიჭყვით დავპარიგებ.

მაღე ჩამოვა მე ღმერთის, რომ მშვიდობა დაამყაროს,
უხამართლობა გააქროს, და ხიწყნარე დააარხოს;
ხიბნელებაზ ის დათრგუნავს, რომ ხინათლებ გაანათოს;
ყველა მფერი, ღვთის მოძულე, ხამუდამოდ რომ გააქროს.

რომ გადარჩეს კაცი მჭრიხებან, ეშმაკისგან დაჩაგრული;
შეუძლებელი დათის შვილებსა, გაახაროს მანაც გული,
მხიარულად იგაღობოს, მოამზადოს ცისთვის სული,
ქრისფერი მაღლობა შეხწიროს, რომ გახადა კაცი სრული.

რაც ადამმა დაგვიკარგა, ქრისფერი არის აღმდგენელი,
რაც ურჩობით ადამს ერგო, ის დაგვაჟყდა საშინელი;
დღევანდლამდე კაცი იბრძვის, ბოროფიხებან არს სნეული,
ქრისფერი გარეშე მუდმივად, შენც გაგხადა შან ეული.

ამისათვის ძმურად გირჩევ, ბოდვები ცოდვებიხებან,
შიაშურე ქრისფერი ამერთხა, რომ დაგიხსნას ყოველ მჭრიხებან;
სიყვარულით გამოგიხსნის, შებოჭილი ხაფანიხებან,
და შეგამკობს სულიწმიდით მოვლენილი ძე ღმერთიხებან.

გამიგონე, ხაყვარელო, არ გაცყევებ, თვით ვიგემე,
რახაც მმურად შენ გთავაზობ, თვით იგივე განვითარე;
ყველა ნიჭი ბიბლიაში შენოვის არის, წარიდაბე!
მჭერს ნუ უხმენ, ვინც რომ გეცყვის: "ჩემთან იყავ, დაიცადე".

მას არა ხურს შენი ბედი ხიხარულით ააშენო,
შენი ხახლი და ოჯახი ხიყვარულით დაამშვენო;
მშვიდობით და მუყაითად ხახლი, კარი გააშენო,
ბოროფების დამარცხებით შენ ხიცოცხლე გაამშვენო.

მაშ იცოდე მფლიბედ ეხა, რომ გიღიმის შენაც ბედი,
ახლოს არის, ვინემ ფიქრობ, ეს ხიცოცხლე და იმედი.
ნუ აპყვები ურწმუნოებს, ვინაც არის ცრუ და ყბელი,
ქრისფერი თვითონ გეღოდება, ნუ აყოვნებ, იყავ ქმედი.

ამისათვის ხაჭირთა, რომ ღმერთისა შვილი გავხდეთ,
გეციერი აღმოშობით ქრისფერი მიერ ფეხზე დავდგეთ;
ანციქრისფერი გაძევებით ქრისფერი მიერ ღმერთთან წავდგეთ,
უმართლობას შევეპრიპოლოთ, ხიბილწისგან განგებეთ.

ყოველ ცოდვას და სიცრუეს, მე სასფიციალ ვერიდები,
 და სანაცვლოდ ჭეშმარიტი სინათლისკენ ვიარები;
 ამიჭომაც ღმერთის სიყვით, შეპირებულს არ ავცდები;
 მე ღმერთისა შენც მოგიხმობს, მოწოდებას ნუ ასცდები.

ადამისგან ჩატეხილი ხიდი ქრისტემ ააშანა,
 შეგვაერთა ამით ღმერთსა და ერთობით დაამშვენა;
 მხოდლიობე ევლესია, ბაღებივით გააშენა,
 გიძახის და მოგიწოდებს ასეთ გაღმი ახლა შენა.

ნუ უარჟყოფ მოწოდებას, იყავ ვაცი გონიერი,
 რომ ამ ქვეყნად იარსებო, როგორც ვაცი გომიერი;
 ამას ქრისტი შენც გთავაბობს, რომ გაგხაღოს მშვენიერი,
 შენი გამოყენებითაც გაახაროს შენი ერი.

ამის გარეშე ამ სოფლად სიცრუე და სიყაღეა,
 ამპარტავანთა გუნაგი, მგაკვრიბა და სიბიღეა;
 დვოთის სინათლის მოძულენი, მათი სიყვა სიგნელეა,
 ქოქეა ენით გიზიდავენ, მათგან დახსნა -ო, ძნელია.

თავს ნუ მისცემ მოყყუებას, უღმერთობს ნუ ენდობი,
 ვერ მიიღებ შეპირებულს, რასაც მათგან ელოდები;
 თვით ცოდვები გახვეულებს, ნურახოდეს დაენდობი,
 მუხთაღთა წრე არ დაგინდობს, მათ მახეში გაებმები.

მეერგების ევლესია სულიწმიდით არს ცნობილი,
 იხე, როგორც მაშინ იყო ახოვამდე შეკრებილი;
 ძე ღმერთისაბ მოუვლინა, რაც აღოუქვა, სული დაბილი,
 სულიწმიდის იარაღით, ყველა იქნა შეჭურვილი.

სიკეთით და პატივცემით ხალხი ქრისტეს მიაახლეს,
 უხულიბას შეეგრძოლნენ, სიყვარული გაავრცელეს;
 მრავალს თვალი აუხილეს, სიცოცხლის გრძა მათ ახილეს,
 უხასყიდლოდ მახინჯებას, მათ სიცოცხლე გაუახლეს.

სულიწმიდი

მართი